

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

ارژمان محیط زیست علمان

ارزیابی توانمندی ژئومورفوتوریسمی دریاچه‌ی سیاه گاو استان ایلام با استفاده از روش رینارد

قاسم صارم پور^۱، ستاره فرمانی منصور^{۲*}

^۱عضو هیأت علمی دانشگاه پیام نور اسدآباد q_sarem@pnu.ac.ir

^۲کارشناس ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه تبریز setarehfarmani@yahoo.com

شماره تماس نویسنده مسئول*:

چکیده

ژئومورفوتوریسم یکی از گرایش‌های علمی در ارتباط مشترک با حوزه‌ی علوم زمین و گردشگری است که با تاکید بر تعیین لندفرم-های ویژه و با ارزش گردشگری وارد ادبیات جغرافیا و گردشگری شده است. امروزه، گردشگری به عنوان بزرگ‌ترین صنعت خدماتی دنیا، نقش و جایگاه ویژه‌ای در توسعه مناطق جغرافیایی دارد. هنگامی که ابعاد و زمینه‌های مرتبط با گردشگری به خوبی شناخته شود، این وضعیت نمود بیشتر و عینی‌تری پیدا خواهد کرد. در این پژوهش دریاچه‌ی سیاه گاو شهرستان آبدانان شناسایی شده و وضعیت توانمندی ژئومورفوتوریسمی آن مورد ارزیابی قرار گرفته است. برای ارزیابی توانمندی منطقه از نقشه‌های زمین‌شناسی، توپوگرافی و داده‌های میدانی و اطلاعات پرسش‌نامه‌ای استفاده شده و میزان قابلیت ژئومورفوتوریسمی منطقه‌ی مورد مطالعه بر اساس روش رینارد مورد ارزیابی قرار گرفته و رتبه‌بندی شده‌اند. بر اساس این روش سه ارزش علمی، افزوده و ترکیبی وجود دارد. نتایج تحقیق نشان داد، که ارزش علمی، افزوده و ترکیبی به ترتیب امتیازهای ۰/۶۹، ۰/۵۵ و ۰/۵۹ دارای بیشترین و کمترین اهمیت است. همچنین میانگین کل ارزش‌ها ۰/۶۱ بوده است که اهمیت دریاچه‌ی سیاه گاو عمدتاً به دلیل بالا بودن ارزش علمی آن نسبت به سایر معیارهاست. این منطقه به دلیل توان بالا در زمینه‌ی آموزش علوم زمین و ویژگی‌های همچون زیبایی، فرهنگی و ورزشی توانمندی بالایی در زمینه‌ی گردشگری دارند. عدم برنامه‌ریزی منسجم، کمبود تبلیغات در سطح ملی و بین‌المللی، عامل گسترش نیافتن ژئوتوریسم منطقه است.

واژه‌های کلیدی: ژئوتوریسم، ژئومورفوتوریسم، روش رینارد، ایلام، سیاه گاو